

Sygn. akt. I ACa 618/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie Wydział I Cywilny

w składzie:

<u>Przewodniczący</u>	SSA Jan Sokulski
Sędziowie:	SA Dariusz Mazurek (spraw.) SA Bogdan Ziemiański
Protokolant:	st.sekr.sądowy Cecylia Solecka

po rozpoznaniu w dniu 7 kwietnia 2016 r. na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki z o.o. w P.**

przeciwko **A. P. i P. P.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanych

od wyroku Sądu Okręgowego Wydział VI Gospodarczy w Rzeszowie

z dnia 23 czerwca 2015 r., sygn. akt VI GC 359/14

I. **o d d a l a** apelację,

II. **z a s ą d z a** od pozwanych A. P. i P. P. solidarnie na rzecz powoda (...) Spółki z o.o w P. kwotę 2.700 zł (dwa tysiące siedemset) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego .

SSA Dariusz Mazurek SSA Jan Sokulski SSA Bogdan Ziemiański

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. w P. domagał się wydania nakazu zapłaty i zobowiązania solidarnie pozwanych A. P. i P. P. wspólników spółki cywilnej (...) w I. do zapłaty na rzecz powoda kwoty 143 910 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 6 maja 2014r.

W uzasadnieniu żądania powód wskazał, że zawarł z pozwanymi umowę na dostawę rozdrabniacza wiórów metalowych pochodzących z obróbki skrawaniem W. o określonych w umowie parametrach. Po dostarczeniu przez pozwanych urządzenia okazało się, że dostarczony rozdrabniacz nie jest przeznaczony do rozdrabniania wiórów metalowych, a jedynie i drewna i odpadów z drewna. Powód wezwał pozwanych do usunięcia wad urządzenia pismem z dnia 7 kwietnia 2014r. z zagrożeniem odstąpienia od umowy. Ponieważ pozwani nie zastosowali się do tego wezwania

powód pismem z dnia 30 kwietnia 2014r odstąpił od umowy, wzywając pozwanych do zapłaty kwoty równej cenie sprzedaży urządzenia.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym Sąd Okręgowy w Rzeszowie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwani domagali się oddalenia powództwa i zasądzenie od powoda na ich rzecz kosztów procesu.

Wyrokiem z dnia 10 czerwca 2015r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie, zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 143 910 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 6 maja 2014r. oraz kwotę 12 389,53 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy wskazał, że rozstrzygnął sprawę w oparciu o następujące ustalenia faktyczne:

W wyniku oferty złożonej na piśmie przez powoda w dniu

16 października 2013r. i odpowiedzi na ofertę udzielonej przez pozwanych, w dniu 14 listopada 2013r. strony zawarły umowę nr (...) przedmiotem, której była dostawa przez pozwanych na rzecz powoda rozdrabniacza wiórów metalowych z obróbki skrawaniem marki W. (...) używanego, po przeglądzie, sprawnego dla celów prowadzonej przez powoda działalności gospodarczej, rok produkcji 1998, o obrotach rotora 180 - 120 u/minuta, z mocą silnika 25 - 35 KW za cenę 117 000 zł netto. W umowie strony zastrzegły, że za niewykonanie bądź nienależyte wykonanie umowy będą ponosić odpowiedzialność na zasadach ogólnych. Pozwani przeprowadzili prace dostosowujące posiadane przez nich urządzenia urządzenie do wymagań powoda. W siedzibie firmy pozwanych doszło do przeprowadzenia próbnego rozruchu urządzenia, przy którym byli obecni przedstawiciele powoda. Pozwani dostarczyli urządzenie w terminie zgodnym, z umową i wystawili powodowi fakturę na kwotę 143 910 zł brutto, którą powód zapłacił. Pismem z dnia 7 kwietnia 2014r. powód zawiadomił pozwanych, że dostarczone urządzenie nie jest sprawne i nie spełnia wymogów prowadzonej przez powoda działalności gospodarczej powód informował, że urządzenia zacina się oraz, że według jego wiedzy urządzenia przeznaczone jest do rozdrabniania wiórów drewnianych, a nie w metalowych. Powód wezwał pozwanych, aby w terminie 10 dni usunęli wady urządzenia, ewentualnie dostarczyli inne urządzenie wolne od wad z zagrożeniem odstąpienia od umowy. Po bezskutecznym upływie terminu określonego pozwanym przez powoda do usunięcia wad, powód złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy i zażądał zwrotu i zapłaconej ceny. W oparciu tak ustalony stan faktyczny i dokonana w uzasadnieniu wyroku ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym opinii biegłego z zakresu maszyn urządzeń technicznych Sąd Okręgowy ocenił, że zawarta przez strony w dniu 14 listopada 2013r. umowę jest umową mieszaną posiadającą elementy umowy sprzedaży i umowy o dzieło, z cechami umowy rezultatu.

O takim charakterze stosunku prawnego łączącego strony w ocenie Sądu Okręgowego świadczyła treść umowy zgodnie, z którą celem umowy, było osiągnięcie przez powoda określonego rezultatu gospodarczego w prowadzonym przez niego przedsiębiorstwie poprzez wykorzystanie zakupionego urządzenia do rozdrabniania i brykietowania wiórów stalowych, pochodzących z obróbki skrawaniem. Sąd Okręgowy rozważył, że w tego typu umowach wykonanie umowy oceniane jest poprzez osiągnięcie rezultatu, do którego zobowiązał się wykonawca umowy. Okoliczność ta była przedmiotem oceny sądu w świetle wniosków opinii wydanej przez biegłego z zakresu maszyn i urządzeń.

W oparciu o nie Sąd Okręgowy ustalił, że sporne urządzenie spełniało parametry zgodnie z zapytaniem ofertowym powoda, ale nie odpowiadało warunkom umowy zawartej przez strony bowiem nie nadawało się do rozdrabniania wiórów metalowych z obróbki skrawaniem przy współpracy z brykietarką. W ocenie Sądu Okręgowego pozwani jako profesjonaliści w swojej branży podczas wykonanego przeglądu technicznego powinni stwierdzić, że badane urządzenie nie da się skonfigurować z dostarczonym pozwanemu urządzeniem do brykietowania. Dlatego należało ocenić, że nie doszło do osiągnięcia zamierzonego rezultatu, do którego zobowiązali się pozwani, co stanowiło podstawę do oceny, że pozwani nie wykonali zawartej z powodem umowy. W ocenie Sądu Okręgowego powód wykorzystał w sposób prawidłowy swoje uprawnienie z rękojmi, wzywając pozwanych do usunięcia wad z zagrożeniem odstąpienia od umowy. Sąd ocenił, że skoro pozwani nie byli w stanie usunąć wad w określonym w oświadczeniu powoda terminie to powód mógł skutecznie odstąpić od umowy na podstawie art. 637 k.c. Sąd Okręgowy rozważył, że

pomimo utraty mocy obowiązującej przez przepisu art. 637 k.c. z dnia 25 grudnia 2014r. ma on zastosowanie w okolicznościach niniejszej sprawy na podstawie art. 51 ustawy o prawach konsumenta, ponieważ pismo powoda o odstąpieniu od umowy z dnia 30 kwietnia 2014r. dotyczyło umowy zwartej w 2013, a zatem w okresie obowiązywania art. 637 k.c. w brzmieniu dotychczasowym. Analizując przesłanki odpowiedzialności przyjmującego zamówienie na podstawie art. 637 § 1 i 2 k.c. Sąd Okręgowy wskazał, że odpowiedzialność przyjmującego zamówienie ma charakter obiektywny, a jej celem w odróżnieniu od odpowiedzialności umownej nie jest naprawienie szkody, lecz przywrócenie ekwiwalentności świadczeń. W sytuacjach, gdy wada istotna ma charakter nieusuwalny lub nie została usunięta w wyznaczonym terminie zamawiają na prawo o odstąpienie od umowy. Sąd Okręgowy, powołując się na poglądy wynikające z praktyki orzeczniczej Sądu Najwyższego ocenił, że odpowiedzialność z tytułu z rękojmi aktualizuje się dopiero po ukończeniu dzieła i po jego odbiorze przez zamawiającego. Sąd Okręgowy wskazał, że zamawiający jest uprawniony do odstąpienia od umowy w sytuacji, gdy ujawniona wada ma charakter istotny, a ponadto jest nieusuwalna lub z okoliczności wynika, że przyjmujący zamówienie nie jest w stanie jej usunąć w odpowiednim czasie, względnie przyjmujący zamówienie nie usunął wady i w terminie z art. 636 § 1 k.c. Sąd Okręgowy ocenił, że dostarczony przez pozwanych rozdrabniacz posiadał wady istotne, bowiem nie nadawał się do wykorzystania przez powoda w prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. Ponieważ w ocenie sądu powód skutecznie skorzystał z prawa o odstąpieniu od umowy pomiędzy stroną powinien nastąpić zwrot świadczeń wzajemnych zgodnie z art. 494 k.c. Na tej podstawie Sąd Okręgowy ocenił jako uzasadnione żądanie powoda w zakresie zasądzenia solidarnie od pozwanych dochodzonej pozwem kwoty odpowiadającej wysokości zapłaconej przez powoda ceny. Orzeczenia o kosztach procesu Sąd Okręgowy uzasadnił zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy i wskazał, że na zasądzoną na rzecz powoda kwotę składa się opłata sądowa od pozwu oraz koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową oraz wydatki na opinii biegłego.

Z wyrokiem Sądu Okręgowego w Rzeszowie nie zgodzili się pozwani i zaskarżyli wyrok w całości apelacją, zarzucając naruszenie przepisów postępowania polegające na:

- przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.) przez błędne przyjęcie przez sąd jako miarodajnej do dokonania ustaleń faktycznych opinii biegłego i uznania tej opinii za wiążącą w zakresie zawierającym budzące wątpliwości wnioski odnośnie ustalenia przydatności i sprawności urządzenia dla celów prowadzonej przez powoda działalności gospodarczej;

- naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.) poprzez dokonanie ustaleń sprzecznych z zebranych w sprawie materiałem dowodowym poprzez stwierdzenie, że konieczność dostarczenia wiórów do próby urządzenia w przedsiębiorstwie pozwanych nie było uwarunkowane pisemną umową, w sytuacji, gdy strony w trakcie przesłuchania złożyły zgodne wyjaśnienia na istotną okoliczność niedostarczenia przez powoda materiału i do próby i urządzenia przeprowadzonej w siedzibie pozwanych , który to obowiązek dostarczenia materiałów do prób parametrów oferowanego urządzenia wynikał z uzgodnień dokonanych pomiędzy stronami w § 7 ustęp 2 w związku z § 3 ust. 3 umowy nr (...), a także § 3 ust. 8 umowy nr (...) na wykonanie brykociarki;

- sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego wskutek naruszenia przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy poprzez dokonanie oceny dowodów:

- a/ w sposób niewszechstronny, z pominięciem treści korespondencji pomiędzy stronami co do podjętych przez pozwanych prób usunięcia zakłóceń w pracy urządzenia oraz wyjaśnień złożonych przez pozwanych odnośnie uniemożliwienia przez powoda podjęcia prób zdiagnozowania usterek i prób naprawy urządzenia;

- b/ w sposób niewszechstronny, bo z pominięciem wniosku zawartego w opinii biegłego oraz wyjaśnień pozwanego A. P., z których wynikało, że w materiale - w wiórach metalowych składowanych na placu, poddawanych następnie rozdrabnianiu w urządzeniu będącym przedmiotem sporu występowały zanieczyszczenia w postaci złomu kawałkowego, jak również powód, stosował metodę wzrokową w zakresie sprawdzenia zanieczyszczeń składowanych wiórów co nie gwarantowało ochrony przed przedostaniem się kawałków złomu do urządzenia i mogło powodować jego zatrzymanie;

c/ w sposób nieszczęśliwy i z pominięciem okoliczności, że powód również był profesjonalistą i powinien dokładnie rozważyć przydatność urządzenia, którego zakup i przegląd techniczny zlecił na podstawie umowy z dnia 14 listopada 2013r.

Pozwani zarzucili również nierozpoznanie istoty sprawy na skutek nie zbadania przez sąd podstawy materialnej pozwu i uznanie odstąpienia od umowy za skuteczne jedynie na podstawie stwierdzenia występowania wad w oparciu o opinię biegłego, która wskazywała szerszy zakres wad urządzenia niż te, które zostały sformułowane przez powoda w oświadczeniu o odstąpieniu od umowy, a następnie podtrzymane w pozwie. W ocenie pozwanego w tym zakresie sąd wyrokował co do okoliczności nie objętych oświadczeniem o odstąpieniu od umowy i z żądaniem pozwu. Rozpoznanie istoty sprawy mogło w ocenie apelujących doprowadzić do ustalenia nieistnienia przesłanek materialnoprawnych do skutecznego odstąpienia od umowy.

W uzasadnieniu apelacji pozwani argumentowali, że wydana w sprawie opinia w wielu miejscach budziła wątpliwości, a z zawarte w niej wnioski co do konieczności zmiany konfiguracji urządzenia były w ocenie apelujących hipotetyczne. Dokonując oceny pracy urządzenia biegły założył, że miało ono spełniać oczekiwania użytkownika kruszenia wiórow w ilościach hurtowych oraz bez -awaryjnej, ciągłej pracy. Jednak w ocenie apelujących zgromadzony w sprawie materiał nie dawał podstawy do wykazania, że strony dokonały uzgodnień w zakresie parametrów wydajności rozdrabniania na które obecnie powołuje się powód. W ocenie apelujących powód nie wykazał że, na etapie zawierania umowy czy też jej realizacji określił swoje oczekiwania co do wydajności urządzenia. Pozwani zwracali uwagę, że biegły w swoich wnioskach potwierdził, że urządzenie spełnia parametry techniczne wskazane w zapytaniu ofertowym. Jednak sąd w tym zakresie oparł się całkowicie na tym fragmencie wniosków opinii biegłego w którym stwierdził on, że urządzenie nie spełniało wymogów do prowadzonej przez powoda działalności gospodarczej. Apelujący zarzucili, że sąd nie dokonał jednak samodzielnie wszechstronnego badania materiału dowodowego w aspekcie ustalonych zobowiązań między stronami przyjmując w tym zakresie za wiarygodne wnioski opinii biegłego. Według twierdzeń pozwanych podstawą orzeczenia w niniejszej sprawie było przyjęcie przez sąd okoliczności faktycznych na podstawie opinii biegłego opartej na niepotwierdzonych hipotezach, co pozostawało w sprzeczności z zasadami doświadczenia życiowego. Apelujący podkreślali, że istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy miała niesporna okoliczność nie dostarczenia przez powoda materiału do prób urządzenia wykonanych w siedzibie firmy pozwanych. W ocenie apelujący zaskarżony wyrok pomija znaczenie dla sprawy istotnych dowodów w postaci treści korespondencji pomiędzy stronami na okoliczność, że pozwani byli gotowi do usunięcia wad urządzenia i składali w tym zakresie konkretne propozycje, co mogłoby doprowadzić sąd do odmiennej niż przyjętej w zaskarżonym wyroku konkluzji co do charakteru zgłoszonej przez powoda wady. W ocenie apelujących Sąd Okręgowy nie wziął pod uwagę faktu, że powód jako profesjonalista powinien dokładnie rozważyć przydatność urządzenia, którego zakup i przegląd techniczny zlecił na podstawie umowy pozwanemu. Argumentowali, że materiał dowodowy potwierdził, że wskazana przez powoda w piśmie o odstąpieniu od umowy wada w postaci zacinań się urządzenia z dużym prawdopodobieństwem była wynikiem niewłaściwego użytkownika rozdrabniacza poprzez używanie wiórow zawierających złom kawałkowy, podawanie nadmiernej ilości wiórow czy też ich niewłaściwego odbierania, co w ocenie pozwanych potwierdził również biegły w swojej opinii. Apelujący podnosili, iż sąd nie dokonało oceny zaistnienia okoliczności wskazanych w piśmie o odstąpieniu od umowy, a jedynie oparł się o wnioski opinii biegłego dotyczące nieprzydatności urządzenia w przedsiębiorstwie powoda. Tymczasem według opinii biegłego usunięcie wad polegałoby na dostarczeniu urządzenia o zupełnie innych parametrach niż przewidziane przez stronę w umowie. Pozwani argumentowali, że powód z pełną świadomością dokonał zamówienia określonego urządzenia, określając jego cechy, jak również świadomie zrezygnował z dostarczenia swojego materiału do przeprowadzenia prób technicznych urządzenia i pomimo potwierdzenia tych faktów wynikami postępowania dowodowego okoliczności te nie zostały uwzględnione przy rozstrzygnięciu sprawy przez sąd. Pozwani argumentowali w uzasadnieniu apelacji, że przewidziana we wnioskach opinii biegłego modyfikacje urządzenia wykraczała by poza zakres podmiotowo przedmiotowy umowy. Według twierdzeń pozwanych przyczyną nieprawidłowej pracy urządzenia było wyłącznie niewłaściwe jego użytkowanie przez powoda co wynika z ustalonego w sprawie faktu zanieczyszczenia wiórow składowanych na hałdach w przedsiębiorstwie z łomem kawałkowym. Niezależnie od tego apelujący stwierdzili, że ustalona przez biegłego wydajność urządzenia na

poziomie 677 kg/h odpowiada możliwościom technicznym tego urządzenia i mieści się wydajności współpracującej z rozdrabniaczem brykietarki.

W odpowiedzi na apelacje pozwanych powód wnosił o jej oddalenie i zasądzenie solidarni od pozwanych na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, rozpoznając w apelacji pozwanych zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Ze względu na charakter podniesionych przez pozwanych zarzutów apelacyjnych - kwestionujących podstawę faktyczną rozstrzygnięcia - istotne znaczenie miała ocena przez Sąd Apelacyjny, czy okoliczności przyjęte przez sąd jako podstawa faktyczna rozstrzygnięcia, których prawidłowość pozwani zakwestionowali, są relewantne dla rozstrzygnięcia sprawy, skoro naruszenie przepisów postępowania może stanowić podstawę do zaskarżenia wyroku tylko wtedy gdy uchybienia te miały wpływ na treść rozstrzygnięcia. Rozważań tych należało dokonać z punktu widzenia dokonanej przez Sąd Okręgowy na podstawie art. 65 § 1 i 2 k.c. oceny stosunku prawnego łączącego strony i zastosowanych przepisów prawa materialnego. Pomimo, nie podniesienia przez apelujących żadnych zarzutów w zakresie prawidłowości zastosowanego przez Sąd Okręgowy prawa materialnego - poza zarzutem nie zbadania podstawy materialnej żądania pozwu, Sąd Apelacyjny jako sąd meriti miał obowiązek z urzędu dokonania samodzielnej oceny prawnej dochodzonego przez powoda roszczenia. Ocena, czy określone fakty mają istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy zależy nie tylko od tego, jakie są to fakty, lecz także, a nawet w pierwszej kolejności, od tego, jak sformułowana i rozumiana jest norma prawna, która w rozpatrywanej sprawie została zastosowana. Dokonane ustalenia faktyczne oceniane są w aspekcie określonego przepisu prawa materialnego, który wyznacza zakres koniecznych ustaleń faktycznych i ma rozstrzygające znaczenie dla oceny, czy określone fakty, jako ewentualny przedmiot dowodu mają wpływ na treść orzeczenia (por. wyrok Sądu Najwyższego z 27 stycznia 2011 r., I CSK 237/10, nie publ.). W ocenie Sądu Okręgowego pomimo mieszanego charakteru umowy zawartej przez strony (umowa o dzieło, umowa sprzedaży), treść umowy i charakter zobowiązania dawał podstawę do oceny, że zgodnym zamiarem stron było zawarcie umowy kwalifikowanej w doktrynie jako umowa rezultatu. Sąd Okręgowy ocenił, że istotą zawartej przez strony umowy było osiągnięcie przez powoda celu w postaci zakupienie rozdrabniacza do wiórów metalowych, celem ich przystosowania do brykietowania, przez inne zakupione również u pozwanych urządzenie. Umowa rezultatu, to umowa, której wynikiem powinno być powstanie określonego w umowie owocu (rezultatu) pracy przyjmującego zamówienie. Może on mieć charakter materialny lub niematerialny, zawsze jednak powinien zostać utrwalony

Najbardziej znaną umową rezultatu spośród umów zdefiniowanych przepisami kodeksu cywilnego jest umowa o dzieło

(art. 627 i nast. K.c.) Jak podkreślił Sąd Apelacyjny z Rzeszowie w wyroku z 21.12.1993 r., III AUr 357/93 (OSA 1994/6/49) w odróżnieniu od umowy zlecenia umowa o dzieło wymaga, by starania przyjmującego zamówienia doprowadziły do konkretnego, w przyszłości, indywidualnie oznaczonego rezultatu. Umowa zlecenia, jako umowa starannego działania, nie akcentuje tego rezultatu jako koniecznego do osiągnięcia, nie wynik zatem (jak w umowie o dzieło), lecz starania w celu osiągnięcia tego wyniku, są elementem wyróżniającym dla umowy zlecenia tj. przedmiotowo istotnym. Treść zarzutów sformułowanych przez apelujących wydaje się wskazywać, iż pomimo, że również w ocenie pozwanych zawartą przez strony umowę należało oceniać na podstawie przepisów k.c. o umowie o dzieło, to co do niektórych elementów zobowiązania pozwani analizując zakres praw i obowiązków stron umowy stosowali miernik starannego działania (n.p. obowiązek dostarczenia materiału do prób urządzenia w siedzibie firmy pozwanych). Tymczasem ze względu na prawidłowo oceniony przez Sąd Okręgowy charakter zawartej przez strony umowy oraz ustaleń faktycznych co do jakości działania urządzenia już po dokonaniu jego odbioru w siedzibie firmy powoda, kwestia poprawności działania urządzenia w czasie prób wykonanych w siedzibie firmy pozwanych nie mogła mieć znaczenia dla oceny skuteczności skorzystania z zamawiającego z prawa odstąpienia od umowy na podstawie art. 637 k.c., który według prawidłowo dokonanej przez Sąd Okręgowy oceny mógł stanowić obok ustalonych w sprawie okoliczności faktycznych podstawę do złożenia przez zamawiającego oświadczenia o odstąpieniu

od umowy. Zatem najbardziej istotną z punktu widzenia oceny zasadności zarzutów apelacyjnych pozwanych była ocena zgodności dostarczonego urządzenia z treścią umowy, a zwłaszcza treścią zobowiązania pozwanych określonego w § 2 ust. 1, 2, 3 umowy nr (...) zawartej przez strony w dniu 14 listopada 2013r. We wniesionej apelacji pozwani zakwestionowali prawidłowość ustaleń Sądu Okręgowego opartych o wnioski opinii biegłego co do usterkowego działania rozdrabniacza po dokonaniu formalnego odbioru urządzenia. W pierwszej kolejności pozwani podnosząc zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. wskazywali na nieprzydatność wniosków zawartych w opinii biegłego do dokonania ustaleń faktycznych, a to ze względu na wskazane przez apelujących sprzeczności pomiędzy treścią osnowy opinii a jej wnioskami końcowymi.

W tym miejscu Sąd Apelacyjny przypomina, iż pomimo, że opinia biegłego podlega, jak i inne dowody, ocenie według art. 233 § 1 k.p.c., to odróżniają je szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Nie są miarodajne dla oceny tego dowodu nie mogące z nim konkurować oceny stron co do faktów będących przedmiotem opinii. Z tych względów wniosków opinii biegłego nie można ocenić jako opartych o hipotetyczne założenia, niezależnie od tego, że podstawą do sformułowania wniosków opinii były nie tylko teoretyczne rozważania, ale również przeprowadzone przez biegłego próby funkcjonowania urządzenia i oparte o wyniki tych prób wnioski biegłego. Dlatego wbrew twierdzeniom skarżących ich podstawą były fakty prawidłowo ustalone przez Sąd Okręgowy wynikające z treści zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Nie budzą wątpliwości ustalone przez sąd na podstawie zeznań świadka K. R. okoliczności dotyczące czynności dostosowania przez pozwanych urządzenia do potrzeb powoda określonych w zapytaniu ofertowym i zawartej przez strony umowie. Z okoliczności tych wynika między innymi, że próby przeprowadzone zostały na ilości około 4 tacek wiór dostarczonych przez wykonawcę oraz zmian konstrukcyjnych urządzenia wprowadzonych przez pozwanych w celu jego przystosowania do potrzeb działalności powoda polegających na zamontowaniu przekładni ślimaka i ślimaka do odprowadzania wiór. Z treści opinii biegłego wynika, że biegły przyjął w swoich ustalenia do rozważań zawartych we wnioskach, że urządzenie dostarczone przez pozwanych ma podstawowe wyposażenie kwalifikujące urządzenie do rozdrabniania elementów drewnianych. Ocenił, że brak właściwej konfiguracji dostarczonego urządzenia wynikał między innymi ze zużycia noży o wymiarach 30x30. Aby urządzenie dostosować do potrzeb zamawiającego t.j. do kruszenia wiórów stalowych i aluminium konieczne byłoby według wniosków opinii biegłego zamontowanie noży o wymiarze co najmniej 40x40 lub zalecanego przez producenta rozmiaru 60x60 oraz inne przeróbki urządzenia. Jak wynika z przeprowadzonych przez biegłego prób urządzenie nie działało prawidłowo pomimo, że biegły do jego prób wykorzystał przesortowane wióry metalowe bez jakichkolwiek zanieczyszczeń, co wynika jednoznacznie z treści opinii (k. 220). Pomimo sortowania wiórów urządzenie nie działało poprawnie: zacinało się na skutek blokowania wirnika, co powodowało przeciążanie linii elektrycznej i wyłączanie zasilania. Główną wadą urządzenia był brak możliwości rozdrabniania wiór w ilościach hurtowych i nieprawidłowe kruszenie wiórów t.j. uzyskanie wiórów wymiarach nie pozwalających na prawidłowe brykietowanie (opinia biegłego pkt 8.4 k. 217 - 218 akt sprawy).

W przedstawionym kontekście nie można zgodzić się z zarzutami pozwanych sugerującymi istnienie sprzeczności pomiędzy wnioskami opinii a jej ostateczną konkluzją. Biegły przyznał, że formalnie dane techniczne urządzenia odpowiadały wymogom wynikającym z zapytania ofertowego powoda i treści umowy, jednak w sposób stanowczy stwierdził, że podjęte przez pozwanych próby podjęte przez pozwanych do dostosowania urządzenia dla potrzeb określonych w umowie nie były wystarczające. Biegły w sposób kategoryczny i konsekwentny sformułował ostateczny wniosek, że dostarczone przez pozwanych urządzenie nie było przystosowane do rozdrabniania wiórów metalowych pochodzących z obróbki skrawaniem. W tej kwestii wnioski opinii nie zostały oparte o hipotetyczne założenia o czym była mowa wyżej, ale opierają się o wiedzę fachową biegłego i uzyskane przez biegłego przekonanie o usterkowym działaniu urządzenia na podstawie przeprowadzonych prób. Pozwani w swojej apelacji wykorzystali fragmenty opinii biegłego dotyczące hipotetycznych parametrów urządzenia, które w ocenie biegłego najpełniej odpowiadałyby wymogom działalności pozwanych, jednak pozostaje to bez znaczenia dla oceny przez sąd wniosków odnoszących się wprost do meritum zagadnienia, które było przedmiotem badania przez biegłego. W ocenie Sądu

Apelacyjny nie zachodzą sprzeczności pomiędzy treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, prawidłowo ocenionego przez Sąd Okręgowy. Treść korespondencji pomiędzy stronami w okresie po zawiadomieniu wykonawcy przez zamawiającego o stwierdzonych wadach rozdrabniarki z wezwaniem do ich usunięcia w określonym terminie, z zagrożeniem odstąpienia od umowy i po złożeniu oświadczenia o odstąpieniu od umowy, a zwłaszcza treść pisma pozwanych z dnia 27 maja 2014r. nie mogła mieć znaczenia dla treści rozstrzygnięcia, skoro pismo to pochodzi z okresu po złożeniu przez powoda oświadczenia o odstąpieniu od umowy, sprostowanego w piśmie z dnia 16 maja 2014r. i podtrzymanego w piśmie z dnia 5 czerwca 2014r. Zatem istotną do rozważenia kwestią pozostająca do rozważenia przez sąd w związku z treścią oświadczeń powoda było rozważenie skuteczności tych oświadczeń. Sąd Okręgowy ocenił prawidłowo, że uprawnienie powoda do odstąpienia od umowy wynikało z ustawy - art. 637 k.c. obowiązującego w dacie zawarcia umowy i złożenia przez powoda oświadczenia o odstąpieniu od umowy. Nie było ono wynikiem skorzystania przez powoda z umownego prawa odstąpienia od umowy na podstawie art. 395 § 1 i 2 k.c. , co bezpodstawnie sugerowali w apelacji pozwani. Prawidłowo również Sąd Okręgowy ocenił, że w dacie złożenia przez powoda oświadczenia właściwości dostarczonego przez pozwanych urządzenia nie odpowiadały wymogom umowy, posiadało istotne wady, do których usunięcia wykonawcy zostali wezwani przez zamawiającego, określając termin do ich usunięcia poprzez dostarczenie urządzenia wolnego od wad. Prawidłowo ustalił Sąd Okręgowy, że wykonawcy w określonym terminie nie usunęli wad, a jedynie deklarowali różne możliwości rozwiązania problemu, które jednak nie były satysfakcjonujące dla zamawiającego - co jednoznacznie wynika z treści wymienionych przez strony pism. W konsekwencji należało przyjąć jako prawidłową ocenę Sądu Okręgowego, że zawarta przez strony umowa uległa rozwiązaniu w związku z odstąpieniem przez zamawiającego od umowy na podstawie art. 637 k.c. Sąd Apelacyjny oceniając treść oświadczenia zamawiającego o odstąpieniu od umowy z ocenionymi przez Sąd Okręgowy również na podstawie wniosków opinii biegłego przyczynami wadliwego funkcjonowania urządzenia, nie znalazł podstaw do stwierdzenia, że zamawiający podał w oświadczeniu o odstąpieniu od umowy inne okoliczności, niż te które w ocenie sądu uzasadniały uznanie oświadczenia za skuteczne. Kwestia wydajności urządzenia nie była przedmiotem szczegółowych uzgodnień pomiędzy stronami. Ocenic jednak należało, że brak wystarczającej wydajności urządzenie jest następstwem jego niewłaściwego skonfigurowania przez pozwanych i nie uwzględnienia, że w wyposażeniu podstawowym oferowane przez nich urządzenie nie spełniało wymogów umowy. Sąd Apelacyjny podobnie jak uczynił to Sąd Okręgowy podkreśla, że pozwani przyjmując na siebie zobowiązanie dostarczenia urządzenia zamawiającemu oświadczyli, że przed zawarciem umowy zapoznali się z oczekiwaniami zamawiającego i warunkami w zakresie parametrów technicznych rozdrabniacza. Ze względu na charakter umowy ocenionej przez sąd jako umowa rezultatu, pozwani zobowiązani byli do zapewnienia rezultatu w postaci dostarczania urządzenia dla potrzeb prowadzonej przez powoda działalności. Tymczasem dostarczone przez nich urządzenia nie spełniało tego celu nie tylko w zakresie wydajności, ale przede wszystkim jego przydatności do rozdrabniania wiórów stalowych, co wynika z ustaleń faktycznych w sprawie. Z tego punktu widzenia nie miała znaczenia dla treści rozstrzygnięcia okoliczność, że zamawiający jako profesjonalista sam określił w zapytaniu ofertowym parametry urządzenia. Skoro pozwani zobowiązali się do dostarczenia urządzenia zdolnego do kruszenia wiórów stalowych o parametrach określonych w umowie, to wyłącznie oni jako wykonawcy ponoszą odpowiedzialność za osiągnięcie rezultatu umowy. W tym świetle oraz w świetle wskazanej przez Sąd Okręgowy w uzasadnieniu wyroku prawidłowej, zdaniem Sądu Apelacyjnego podstawy prawnej rozstrzygnięcia, również podniesiony przez pozwanych zarzut nierozpoznania przez sąd istoty sprawy poprzez nie zbadanie podstawy prawnej żądanie jest całkowicie chybiony.

Ze wskazanych wyżej względów Sąd Apelacyjny oceniając apelację pozwanych jako całkowicie nieuzasadnioną na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł o jej oddaleniu.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na zasadzie odpowiedzialności za wynik sprawy (art. 98 § 1 k.p.c.). Na zasądzone na rzecz powoda koszty postępowania składa się wynagrodzenie pełnomocnika powoda w wysokości wynikającej z § 13 ust. 1 pkt 2 i § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie(...).

Z tych wszystkich względów Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.

SSA Dariusz Mazurek SSA Jan Sokulski SSA Bogdan Ziemiański